

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniæ Agrippinæ, 1602

Ignatius præpositus generalis eligitur. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

integritate; de morte, ceruicibus datis
denique de terribilibus hostibus, fu-
pro Euangelio ac veritate sanguinis
amplissimè atq; honestissimè trium-
phant. Neque enim fieri potest, quin
ijs Ducibus, ac fortissimis militibus,
sancta Ecclesia omnes contra se perfr-
dia atq; feritate instructas acies (quod
semper haectenus fecit) profliget ac dis-
siperet, atque hostes suos audacia elato
retundat, & tumore inflatos comp-
mat: & vel obfirmatos, & in prauita-
suapertinaces despiciat, vel humiles
suumque errorem agnoscentes, beni-
gnè suscipiat.

VITAE IGNA-

TII LOIOLAE,

LIBER TERTIVS.

IGNATIVS PRAEPOSITVS

Generalis eligitur.

CAPVT PRIMVM.

OCIETATE à Pau-
lo III. Pont. Max. con-
firmata, nihil Patre
prius habuerunt, quan-
vt Praepositum crea-
cum, qui vniuersæ S-
ci

cietati præflet, cuiusq; Spiritu ac prudentia omnia, tum Romæ, tum foris administrarentur. Societatis autem status eiusmodi tum fermè erat: Franciscus Xavier, & Simon Rodericus in Lusitania, Petrus Faber ad cõuentum Imperialem Vormaciensem cum D. Ortizio profectus, in Germania; Iacobus Laines Parmæ erat, Brixiaë Claudius Iaius, Senis Paschasius, in Calabria Nicolaus Bobadilla, ipse Ignatius, Salmerõ, & Ioannes Codurius Romæ remanserant. Lutetiaë prætereà iuuenes aliquot, qui animum ad Societatem appulerant, iam tum in literarum studijs versabantur, Roma ab Ignatio hanc ipsam ob causam missi. In ipsa verò vrbe, duodecim ferè ad Patres accesserant: habitabamusque arctè sanè, & perangustè, ex aduersum veteris templi in conductâ domo, male materiata, & ruinosâ, quæ ad noui templi ædificationem sublata est. Et quod ego ex exiguo illorum eram numero, qui Romæ tunc commorabantur in Societate, & ab Ignatij latere (vt dixi) non discedebam, consequentes res nõ quasi auditor, sed vt spectator, & præfens, ac certissimus testis deinceps narrabo. Hoc igitur rerum statum
euocati

euocati sunt Romam, qui ex decem Pa-
 tribus in Italia erant: omnesque sub
 Quadragesimam anni 1541. venerunt,
 præter unum Nicolaum Bobadillam,
 quem Bisiniani fructuosè laborātem,
 summi Pontificis imperium retinuit.
 Diutius autem res differri non potuit,
 quòd idem Pontifex paulò post, ali-
 quot alios ex Patribus varias in Pro-
 uincias dimittere statuisset. Per Qua-
 dragesimæ ergo tempus Ignatius,
 Laines, Salmeron, Claudius, Pascha-
 sius, & Codurius, ad Præpositi gene-
 ralis electionem conveniunt: rebus
 agitatis, statuunt, ut triduum in ora-
 tione ponant, silentium hac de re in-
 ter se seruent: tum suam quisque suffra-
 gium manu sua scriptum adferat, quo
 sensus cuiusque, ac voluntas declaretur.
 Post triduum rursus coeunt: suffragia
 sua cum absentium Patrum suffragijs,
 quæ illi aut scripta reliquerāt, aut po-
 stea miserant, coniungunt: post tertiu-
 m item diem, omnib. omnium tū præ-
 sentiū, tum absentium sententijs Igna-
 tius Præpositus Generalis renuntiat.
 Hic ille, cum ad parendum magis, quā
 ad impetrandum, se ex animo para-
 tum ostendisset, ad socios, Ego fra-
 tres, inquit neque hoc munere dignus
 sum,

sum; neque verè idoneus, qui alios regam: nam, qui me ipse regere nescio, alios quomodo regam? Quod ego verè sincereque coram Deo ac Domino nostro dum considero, dum præteritæ vitæ meæ peruersos habitus, & præsentis peccata, & misérias multas diligenter mecum ipse reputo: facere non possum, vt quod vos mihi onus imponitis, in me recipiam. Quare id vos, quaeso, boni consulite, & de integro, per tres alios quatuorve dies, rem totã Deo commendate ardētius, vt diuino illius afflatu ac impulsu, in Patrem eũ potissimum ex omnib. eligamus, qui optime omnium Societatem sit vniuersam gubernaturus. Patres, principio quide Ignatio aduersantur: sed acquiescere tandem coacti, tempus addendaò deliberandum sumunt. Quatriduo interposito, rursus cõueniunt: sed eadem animorum consensione, Ignatius Præpositus Generalis eligitur. Tũ ille, ne aut omnibus vnus obstitet, aut quod sibi non satis conueniens iudicabat, munus susciperet: Ego, inquit, meo confessario rem totam permitto: ego illi totius vitæ meæ crimina aperiam: illi animi mei morbos, corporisq; ægritudines exponã: quib. audi-

audi-

auditis, si ille, tamen Christi Domini
 nostri nomine, vel mandauerit mihi
 vel consilium dederit, vt tantum onus
 subeam, tunc denique obtemperabo.
 Hic reliqui obstrepere, ac reclamare,
 & satis esse exploratam Dei volunta-
 tem, dicere; Ignatiumque virgere, ne
 diutius humilitatis obiectu rem pro-
 ducat, ne Deo repugnare videatur. Cū
 autem de sententia ille dimoueri nō
 posset, tandem vt id fiat, quod vole-
 bat, inulti decernunt. In cœnobio D.
 Petri, quod in monte aureo Fratrum
 Minorum est, triduum omnino fuit,
 in hanc rem vnam toto pectore incū-
 bens. Et quidem nondum condita So-
 cietate, eiusdem cœnobij F. Theodo-
 sio, viro sanctitate ac prudentia singu-
 lari, confessus est. Post confessionem
 igitur, ipso lætissimæ Resurrectionis
 Iesu Christi die, confessarium Ignati-
 us, quid videatur, rogat; ille, videri sibi
 ait, Ignatium Spiritui sancto resistere.
 Tum Ignatius hominem obsecrat, at-
 tentius vti rem totam expēdat, & Deo
 commendat, ac tum demum ad reli-
 quos Socios, quid sentiat, referat. Fe-
 cit ille quod rogabatur. Patribus re-
 fert, sibi videri omninō, vt Ignatius
 Societatis gubernationem accipiat
 ille

ille, maxima omnium gratulatione, se facturum dicit. Sextam feriam à Pascha, proximam ad x. Kalend. Maij cōstituit, quo die & septē vrbis insigniora templa, & illorum stationes obeāt, & in diuī Pauli, à turba vacuo & peropportuno loco, singuli professionē suam emittant: quod & factum in hūc modum est. Ad diuī Pauli cūm peruenissent, & peccata sua confessi inuicem breuiter essent: Ignatius in sacello beatę Marię (in quo sacratissimū Iesu Christi corpus tum asseruabatur) rem sacram facit: cūm ad perceptionem Domini corporis ventum est, altera illud manu in patena tenens, altera professionis formulam, ad suos conuersus, vota sua ijs verbis clara voce pronunciauit: ¶ Ego Ignatius de Loiola; promitto omnipotenti Deo, & Summo Pontifici, eius in terris Vicario, eorā eius virgine Matre, & rota cęlesti curia, ac in pręsentia Societatis, perpetuam paupertatem, castitatem, & obedientiam, iuxta formam viuendi in Bulla Societatis Domini nostri Iesu, & in eius constitutionib. declaratis, seu declarandis contentā. Insuper promitto specialem obedientiā summo Pontifici circa missiones in

L

Bulla

Bulla contentas: rursus promitto me curaturum, ut pueri erudiantur in rudimentis fidei, iuxta eandem Bullam, & constitutiones. Percepto ab Ignatio Domini nostri Iesu Christi corpore & sanguine: quinque Patres alij ante sumptionem Dominici corporis, nullo ordine antiquitatis seruato, Professionem suam emiserunt, cuius formula sic habet: ¶ Ego N. promitto omnipotenti Deo, coram eius Virgine Matre, & tota caelesti curia, ac in praesentia Societatis, & tibi, Reuerende Pater, locum Dei tenenti, perpetuam paupertatem, castitatem, & obedientiam, iuxta formam viuendi in Bulla Societatis Domini Iesu, & in eius constitutionibus declaratis seu declarandis, contentam. Insuper promitto specialem obedientiam summo Pontifici circa missiones in Bulla contentas. Rursus promitto me obediturum circa eruditionem puerozum in rudimentis fidei iuxta eandem Bullam. Re diuina confecta, sacrisque illius templi locis pie sancteque obitis, ad aram maximam, sub qua beatissimorum Petri & Pauli Apostolorum principum ossa condita sunt, Patres consistunt: ibi mutuo sese, amanterque complectuntur
an

animos suos magis deuinciūt: & summa deuotione, ac pietatis ardore, profluentibus lachrymis Deo Opt. Max. gratias agunt, quod quæ ipse inchoasset, dignatus esset perficere: quodque diem illum videre ipsis licuisset, quod se holocaustum in odorem suauitatis admittere, & ex tot prouincijs collectos homines, in vnum corpus coalescere voluisset. Porro Magister Ioannes Codurius eo die singularem quãdam, atq; eximiam deuotionem sensit, & vsque ad eò vehementem Dei cõsolationem, vt illam, quominus effruesceret, & foras erumperet, nulla ratione cohibere posset. Itaq; illum per vias ambulãtem audiebamus magnis vocibus complẽtem cælum, & ad Dominum sic clamantem, vt præ affectus magnitudine, dirumpi omnino videretur: quasi se ex custodia hac breuè educendum, animo prælagiret. nam hoc ipso anno, qui primus ex decem post Ignatium professionem emiserrat, primus omnium ad 4. Kalend. Septembris decessit è vita. Hic Pater in Prouincia oppido Sein, ipso natali die D. Ioannis Baptistæ natus, ipso mortis eius die, eademque etate qua ille, mortuus est, cum ipso quoq; B. Ioannis natali

tali die, Sacerdotij dignitatem adeptus fuisset. Vir fuit in audiendis confessionibus apprimè exercitatus, tractandisque proximorum animis, & ad pietatem promouendis efficax, prudentiaq; singulari: ex qua re magnam apud summos viros auctoritatem erat cōsequutus. Eius mortui anima cœlum intrare cuidam peccanti cōspecta est, clarissima gloriæ circumfusa luce, Angelorumq; permixta choris, quod Ignatius ad Fabrum scripsit. Qua verò hora mortuus est, ipsemet Ignatius qui ad D. Petri Montotij pro illo sacrificaturus pergebat, in Ponte Xisti, repente quasi horrore quodam perfusus restitit, & ad comitem suū Baptistā Violæum, qui adhuc viuit, conuersus, Ioannes (inquit) Codurius, iam vita excessit.

IGNATII GENERALIUS
INITIA.

CAPVT II.

Prepositi Generalis munere suscepto, ea Ignatius cœpit grauitè constituere, quæ tum ad vniuersæ Societatis administrationem, tum etiam ad domesticam disciplinam pertinerent. Atq; vt quo altius ascenderat,